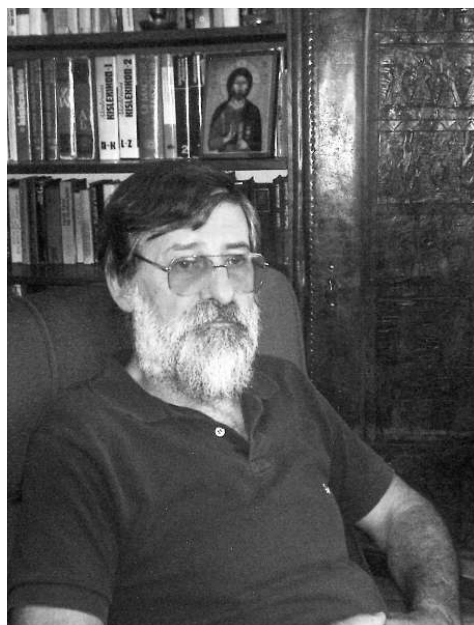

"A SZÜRKE ÉG ALATT"

OCSOVSZKY LÁSZLÓ

(1943 – 2020)

Dercsényi Dezső-díjas újságíró

„...a porrá válás örök nyugalmával imádkozom a békésnek tűnő magányos csöndemben.”

(Ocsovszky László: *Ima*)

Megjelent művei:

Anyám, hazám. Kettős kopjafa alatt.

Esszék, versek. Hmvhely, 1999.

Balog József magányossága.

Netregény. 2007.

Kéziratban:

Luther legendárium

III. korabeli képek alapján.

Hallom a hangom. Versek.

Hmvhely, 2010.

Hamis ének. Versek.

Hmvhely, 2014.

Kaland a Dunán. Útinapló.

Hmvhely, 1982.

Keresztúton. Versek.

Válogatás nélkül. Versek.

Hmvhely, 2015.

A változatos életutat bejárta újságíró, Ocsovszky László, objektív képet adott a helyi társadalomról, míg szépíróként és művészként a személyes élményeit, szubjektív gondolatait jelenítette meg. A Kolozsvárott 1943-ban született Ocsovszky László Vilmos 1952-ben költözött édesanyjával Hódmezővásárhelyre, ahol édesapja és nagyapja is orvosként praktizált.

Egészségügyi Főiskolai tanulmányait befejezve egészségnevelőként helyezkedett el. A társadalom számos kihívást tartogatott számára, melyek megismerésében a széles érdeklődési köre motiválta. A MÚOSZ tagjaként elvégezte az Újságíró Akadémiát, és újságíróként tevékenykedett, melyben mindig emberközpontú ábrázolás jellemezte. Vallotta, hogy jeles vásárhelyi személyiségek hatottak munkásságára, mint Bibó Lajos (1890-1972) író, újságíró, színházi lapszerkesztő, Galyasi Miklós (1903-1974) költő, muzeológus, Moldvay Győző (1925-1996) újságíró, lapszerkesztő, költő.

Ocsovszky László médiatevékenysége számottevő, a közéleti lapok szerkesztése és kiadása (*Vásárhely és Vidéke, Mártély, Csongrád Megyei Hírlap*) mellett a helyi tömegkommunikációs eszközök (városi rádió, tv) meghonosítóinak egyike, aki hírszerkesztőként, felelős kiadóként, főszerkesztőként vitte a média ügyét.

A Hódmezővásárhelyi Városvédő és -szépítő Egyesület egyik alapítója 1984-ben, egyben titkára, mely az épített és természeti környezet megóvására irányult. A túlzásoktól mentes habitusának köszönhetően eredményes munka jellemezte. Számos cikkével segítette a műemlékvédelmet. Az örökségvédelem társadalmi megismerését szolgáló munkásságáért 1995-ben kapta meg a Dercsényi Dezső-sajtódíjat.

A művészetet zsigereiben érző újságíró sajtó tevékenysége mellett szépírással, festéssel és bőrfaragással is foglalkozott. Szépíróként képes volt lírai hangulattal megközelíteni a társadalom belső feszültségeit.

*"a közelgő tavasz jajgató fénye még mindig nem igaz,
mert a hamis ének gyanút ültet a nemzet
háborgó lelkében."*

(*Hamis ének*)

Műveinek középpontja az ember, a mindennapok emberei, akik többnyire a lét-fenntartásukért küzdenek.

Ocsovszky László az *Átváltozás* című írásában a tőle megszokott módon, lényegre törően mondja ki a nehezen megváltatható, ami már-már pesszimista, s szinte drámai feszültséget kelt, ám a végső kétségbeesés helyett, ha csak sejtetve is, mégis felvillantja a remény lehetőségét:

„Változások és átváltozások jelentik a múltó időt. Minden változás öröm és csalódás, és minden átváltozás egy újabb csalódást hordoz magában. Az ablakból átélt életparabok szűkös korlátait már csak a képzelet helyettesíti. Évek során a közelebb férközés tehetetlen gondolatai, kilátástalan próbálkozásai lassú beletörődéssé változnak, de mindig ott bujkál az átváltozás lehetősége.”

Művészi érája is a társadalmi feszültségeket feszegette. Hatni a lélekre, megragadni a szép, a fájdalmasan szép és szakrális pillanatokat, ami fölemeli az embert. Ezt érzékelteti a *Luther legendárium* művéhez korabeli metszetek alapján készített illusztrációs sorozata.

A festészet mellett egy viszonylag ritkán használt anyag, a bőr megmunkálása is rabul ejtette. Maga is szívesen emlegette a *Vásárhelyi motívumok* és a *Jónás és a cethal* alapján készült bőrfaragásait. Nyughatatlan személyiségének és szerteágazó érdeklődésének, az ember és tradíció iránti tisztelete vezérelte, utat keresve az élet tökéletesebb kiteljesedéséhez.

Alkotásait Hódmezővásárhelyen, és számos helyen kiállították.

Az *Anyám, hazám* című kötetének illusztrációjaként – szüleiéről az általa készített portréival – is találkozhatunk.

Saját művei mellett írói hagyatékok gondozásába is bekapcsolódott, mint a Kárász József Alapítvány tevékenységébe, mely Kárász József írói munkásságát hivatott ápolni. Galyasi Miklós írói hagyatékát is megkezdte előrendezni, melyet a Németh László Városi Könyvtárnak adományozott.

Benák Katalin

Fotó: Irodalmi Rádió